

har han ogsaa nok Vælgerne, og saa bryder han sig ikke om de nuværende moderate Rigsdagsmænd, naar han blot har de moderate Vælgere. Derpaa tyder ogsaa den højtærede Ministers Udtalelse om Vinderupkredsen, en af de sædvanlige tvetydige Udtalelser, som den højtærede Konseilspræsident er saa stærk i. Jeg siger, at den var tvetydig, for naar den højtærede Konseilspræsident siger, at der i Vinderupkredsen er en Bevægelse for at faa afløst den nuværende Repræsentant med en Reformmænd, maatte enhver faa det Indtryk af den Maade, hvorpaa det blev sagt, at det var en Bevægelse, der var fælles for flere Partier, at det baade var moderate og Reformmænd, der ønskede det. Men enhver, der kender Forholdene i Vinderupkredsen — og det antager jeg, at Konseilspræsidenten gør — ved, at det blot er Reformmændene deroppe, der have skiftet Kandidat og nu lede efter en anden, der kan samle Vælgerne. Det er ingenlunde de moderate, der ere gaaede sammen med Reformmændene om dette Spørgsmaal. Imidlertid antager jeg, at den højtærede Konseilspræsident har taget denne Kreds frem som et Eksempel, der skal vise, at det skal nok være ham muligt at samle de moderate Vælgere mod de moderate Rigsdagsmænd.

Jeg synes egentlig, at den Skæbne er lige lovlig haard nok for de moderate Rigsdagsmænd. Jeg under dem ikke nogen blid Skæbne, det har jeg aldrig gjort, men lad mig sige, at naar jeg har været med til at bekæmpe de moderate Rigsdagsmænd, har det ikke været i den Mening, at jeg vilde af med dem, og naar der var gaet saa og saa lang Tid, vilde antage den Politik, de drev. Den Kamp mod dem, der er ført paa den Maade, at man har villet udrydde dem, men derimod gerne akceptere deres Politik, har jeg ikke fundet var en rigtig ærlig Kamp.

Altsaa, den ærede Konseilspræsidents Udtalelser mod de moderate Rigsdagsmænd løde noget krigerske, men de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen), løde ogsaa ret krigerske. Jeg er lige ved at maatte gøre det ærede Medlem en Undskyldning. Jeg har foregaaende Aar udtalt mig overfor ham ud fra den Forudsætning, at han altid ønskede at hænge i Ministeriets Frakkeskøder. Jeg kan nu se, at det ærede Medlem ikke altid er lige glad ved den Stilling, og det skulde glæde mig, om jeg maatte faa den fulde Forpligtelse til at gøre den Undskyldning,

som jeg nu kun kan sige, jeg kunde være tilbøjelig til at gøre. Men for Resten kan det godt være, at det ærede Medlem ikke er saa langt fra den ærede Konseilspræsident endda, som det kunde se ud til. For, dersom der er noget i det ærede Medlems Udtalelse om, at den Politik, de drive, egentlig er den samme, saa er der virkelig ingen Grund til, at et vredt Ord eller en eller anden Formalitet skulde komme dem i Vejen, saa de ikke finde hinanden til sidst. Dog maa det ærede Medlem for Assens ikke være for stærk i at forlange at være med til at sammensætte Menuen. Han maa virkelig nøje sig med, at den ærede Konseilspræsident siger: Værsgod, her ere Retterne, spis væk —, og der bliver ingen Forandring paa det. (Afbrydelse: De kender det jo!) Ja, jeg kender det, og jeg skal gerne sige det ærede Medlem for Assens Besked i saa Henseende. Jeg vil ikke haabe, at Medlemmer af Reformpartiet le ved denne Lejlighed, jeg kan ogsaa nok se, deres Ansigter ere alvorlige, for de vide, hvorledes Menuen bliver sammensat. De vide, den bliver sammensat i god Overensstemmelse med det, jeg før udtalte om den højtærede Konseilspræsidents enevældige Karakter. Menuen bliver sammensat paa den Maade, at de Herrer af Reformpartiet ikke have det ringeste at skulle have sagt ved den Lejlighed. De kende ikke det mindste til de Forslag, Regeringen agter at forelægge, før de se dem ligge offentligt her paa Tingets Bord. Saadan ere Forholdene. Jeg ved ikke, om de ere saaledes i andre Partier, men saaledes ere de her. (Afbrydelse.) Jeg var med til at finde mig i det en Tid, det var maaske lige lovlig længe nok, andre mene, det var kort nok. Saadan er altsaa Anretningen og har hidtil været det i Reformpartiet, og naar derfor det ærede Medlem for Assens nu stiller Fordring om at være med til at lave Menuen, er det virkelig for stor en Fordring. Det faar ikke en Gang det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) Lov til, han maa nøjes med at tage Retterne, som de rettes an for ham her paa Folketingets Bord. Der er noget, der hedder Statsraadet, sige Medlemmer af Reformpartiet, og af Hensyn til dette Statsraad gaar det selvfølgelig ikke an at lade Partiets Medlemmer faa at vide, hvad det er, Ministeriet ønsker i denne eller hin Sag paa Lovgivningens Omraade. Dersom det ærede Medlem for Assens stiller det som